

Rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu

z dnia 31 maja 1921 r.

do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego.

Na mocy § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 50 poz. 307) zarządzam co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Wyrób drożdży prasowanych odbywać się może wyłącznie w urządzeniach na ten cel fabrykach, pędzących spirytus (w gorzelniach drożdżowo-spirytusowych) i w specjalnych zakładach nie przerabiających zacierów i odpadków drożdżowych na spirytus (w drożdżowniach nie pędzących spirytusu).

W browarach można przerabiać drożdże płynne piwne na prasowane pod warunkiem uzyskania na ten cel pozwolenia władzy skarbowej II instancji i pod warunkiem zastosowania się do ogólnych przepisów i wymagań dotyczących wyrobu drożdży prasowanych.

Wypęd spirytusu w gorzelniach drożdżowych podlega ogólnym przepisom o wyrobie spirytusu z uwzględnieniem specjalnych przepisów dotyczących wyrobu drożdży prasowanych.

§ 2. W drożdżowniach, w których nie pędzi się spirytusu, nie mogą być ustawione przyrządy destylacyjne; takie drożdżownie nie mogą mieć wewnętrznego połączenia z gorzelniami, destylarniami i browarami.

§ 3. Pojemność kadzi fermentacyjnych nie może przewyższać 11 hektolitrów w stosunku do jednego centnara produktów zbożowych użytych na zacier. Ogólna pojemność naczyń do zacierania i zakwaszania drożdży, przeznaczonych do zacierów spirytusowych, nie może przekraczać 17% ogólnej pojemności kadzi fermentacyjnych.

Naczynia służące do zbierania i odstania się (klarowania) piany drożdżowej, naczynia do płukania (przemywania) i gromadzenia drożdży, tudzież do zbierania wody, pochodzącej z płukania, cedzenia i prasowania drożdży, mogą zawierać najwyżej 30% ogólnej pojemności kadzi fermentacyjnych.

§ 4. Rok obrachunkowy dla drożdżowni (kampanja) rozpoczyna się dnia 1 lipca jednego roku, a kończy się 30 czerwca następnego roku.

Okres ruchu winien być oznajmiony i nie może być krótszy niż 3 dni.

§ 5. Do zacierów drożdżowych w gorzelniach nie można używać w ciągu doby ruchu mniej niż 8 centnarów metrycznych, a w drożdżowniach bez wypędu spirytusu mniej jak 2.5 centnara metrycznego produktów przeznaczonych na wyrób drożdży.

Jako normę wydajności drożdży prasowanych z jednego centnara metrycznego produktów zbożowych przyjmuje się co najmniej 10 kg., a przy sposobie ulepszonym (przewietrzanie brzezki) 18 kg. czystych drożdży.

Jeżeli fabryka wyprodukuje mniej drożdży od określonej normy wydajności, fabrykant winien złożyć do zniszczenia ilość banderoli, odpowiadającą niedoborowi drożdży; wyprodukowane ponad normę drożdże podlegają obanderolowaniu na zasadach ogólnych.

§ 6. Pianę pozostającą po płukaniu i odcedzeniu drożdży, jako też odpadki i pozostałości z fabrykacji drożdży, wolno używać do zacierów spirytusowych.

Drożdźownie niepołączone z pędzeniem spirytusu obowiązane są zgłosić, w jaki sposób użyte będą odpadki i pozostałości z fabrykacji drożdży.

Jeżeli te odpadki będą wywożone, wówczas każdy ich transport należy zaksiążkować w książce obrachunkowej z wyznaczeniem ilości wywiezionych odpadków, imienia i nazwiska nabywcy i miejscowości, do której transport wysłano.

O ile odpadki takie będą niszczone, jako nienadające się do użytku, wówczas niszczenie ich winno się odbywać w obecności organów skarbowych kontrolujących drożdźownie, które mają spisać akt i dołączyć go do odnośnej pozycji rozchodu książki obrachunkowej.

II. Postanowienia szczegółowe.

§ 7. Przedsiębiorca zamierzający uruchomić fabrykę drożdży prasowanych winien donieść o tem władzy skarbowej I instancji (urzędowi dla akcyz i monopoli Dyrekcji Okręgu Skarbowego) i prosić o sprawdzenie i wymiar naczyń.

Do prośby tej należy prócz zaświadczenia właściwego Starostwa, że fabryka ta, jako też jej urządzenie, odpowiada przepisom budowlanym i sanitarnym, dołączyć jeszcze w 3 egzemplarzach:

- a) odrębny szkic sytuacyjny fabryki,
- b) szczegółowy opis lokalności fabryki i ich urządzeń,
- c) spis znajdujących się w fabryce naczyń z podaniem ich pojemności i rozmiarów,
- d) krótki opis postępowania technicznego,
- e) podać, kto będzie kierował ruchem i kto będzie udzielał wyjaśnień organom skarbowym w nieobecności przedsiębiorcy i kto będzie odpowiadał za należyte prowadzenie fabryki, tudzież ilość i wartość opasek podatkowych (banderoli), którą pobierze fabryka w ciągu kampanji do obanderolowania drożdży.

Po otrzymaniu powyższego doniesienia z załącznikami władza skarbową I instancji zarządza oględziny (weryfikację) lokali fabryki, przemiary znajdujących się naczyń oraz urzędowe oznaczenie i ozechowanie tychże; czynność tę przeprowadzają wyznaczone w tym celu przez władzę skarbową I instancji organy kontroli skarbowej w obecności kierownika ruchu względnie przedsiębiorcy, a ten ostatni obowiązany jest udzielić organom skarbowym wszelkiej pomocy.

Z powyższej czynności należy spisać protokół weryfikacyjny w 3 egzemplarzach, dołączyć do każdego z nich po jednym egzemplarzu wymienionych wyżej pod a do e załączników. Protokoły sprawdzenia (weryfikacyjne) podpisują organy skarbowe przeprowadzające weryfikację i kierownik ruchu, ewentualnie przedsiębiorca.

Władza skarbowa I instancji rozpatruje cały akt sprawdzenia (protokół weryfikacyjny) i jeżeli nie zachodzi potrzeba dalszych uzupełnień przedkłada go skarbowej II instancji do zatwierdzenia.

W zezwoleniu na uruchomienie fabryki drożdży prasowanych władza skarbowa II instancji podaje urząd skarbowy, do którego przedsiębiorca wnosić ma deklarację ruchu i wszelkie doniesienia o zmianach w urządzeniu fabryki, tudzież kasę skarbową, w której pobierać należy oznaczoną ilość opasek podatkowych (banderoli) i uwiadamia o tem odnośną kasę skarbową.

Jeden egzemplarz zatwierdzonego aktu sprawdzenia wydaje się przedsiębiorcy fabryki drożdży prasowanych, który ma go przechowywać starannie w fabryce i okazywać na żądanie organów skarbowych, drugi udziela się władzy skarbowej I instancji, a trzeci pozostaje we władzy skarbowej.

Doniesienie o zamierzonych zmianach w urządzeniu fabryki drożdży przed rozpoczęciem lub podczas rocznej kampanji należy wnosić do władzy skarbowej I instancji w 3 egzemplarzach.

Jeden egzemplarz zaopatrzony w potwierdzenie wniesienia zwraca władza skarbowa I instancji przedsiębiorstwu, a równocześnie zarządza urzędowe sprawdzenie zasztych zmian.

Nowo-sprawione naczynia i przyrządy oznacza się, jako dalszy ciąg już istniejących, liczbami porządkowymi; numerami usuniętych z użycia dawnych naczyń i przyrządów oznacza się zastępujące je nowo-sprawione.

Jeżeli w urządzeniu fabryki drożdży prasowanych zaszła zmiana tylko małoznaczna, można odstąpić od sporządzenia nowego protokołu; w tym wypadku dołącza się do dotychczasowego aktu sprawdzenia nowy akt sprawdzenia tych zmian, jako ciąg dalszy.

Fabrykę drożdży prasowanych należy oznaczyć nazewnątr widocznym napisem.

§ 8. Kasa skarbowa wciąga do przedłożonej przez przedsiębiorcę, względnie kierownika ruchu książki poborowej ilość i wartość zamówionych i wydanych znaczków podatkowych (banderoli) do oklejania drożdży prasowanych i wpis ten stwierdza podpisem i pieczęcią urzędową.

Przedsiębiorca, względnie kierownik ruchu fabryki drożdży prasowanych, winien natychmiast po otrzymaniu znaczków podatkowych przestępować je pieczęcią fabryczną, wciągnąć je do książki obrachunkowej, a następnie przechować je w fabryce w takim porządku, aby je można w każdej chwili łatwo i prędko przeliczyć.

Znaczki podatkowe do oklejania drożdży prasowanych wydaje się pod kontrolą organu skarbowego codziennie w potrzebnej ilości. Znaczków podatkowych uszkodzonych w czasie ich używania kasa skarbowa nie wymienia.

§ 9. Przed rozpoczęciem ruchu przedsiębiorca względnie kierownik ruchu fabryki drożdży prasowanych obowiązany jest przedłożyć organowi skarbowemu, wyznaczonemu do przyjmowania zgłoszeń, deklarację ruchu w 3 egzemplarzach.

Deklaracja na ruch fabryki drożdży prasowanych bez wypędu spirytusu powinna zawierać następujące dane: 1) ilość produktów przeznaczonych na zacierę, 2) w których dniach i w jakich godzinach będą robione zacierę, 3) czas w którym zacierę będą podane fermentacji, 4) w jakich godzinach będzie się odbywać formowanie i ważenie wyprasowanych drożdży, i 5) w jaki sposób mają być użyte odpadki fabrykacji.

Deklaracja ruchu fabryki drożdży prasowanych, połączonej z odpędem spirytusu, powinna zawierać prócz danych wymaganych dla deklarowania

wypędu spirytusu w gorzelniach nadto czas, w którym będzie się odbywać wyrób drożdży i godziny, w których wyprasowane drożdże będą formowane i ważone.

W fabrykach przerabiających drożdże piwne na prasowane, należy podać w deklaracjach, w których dniach będzie się odbywać płukanie, cedzenie prasowanie i formowanie drożdży z podaniem godziny ich ważenia.

Prócz tego na obszarze b. zaboru rosyjskiego, równocześnie z pierwszą deklaracją ruchu przedsiębiorca względnie kierownik fabryki drożdży prasowanych, winien przedłożyć kwit na opłacony patent przemysłowy i akcyzowy na bieżącą kampanję, gdyż w razie przeciwnym deklaracja nie będzie przyjęta. Po sprawdzeniu, że deklaracja zawiera przepisane dane, organ skarbowy umieszcza na wszystkich 3 egzemplarzach tejeż zaświadczenie; jeden egzemplarz zaświadczonej deklaracji wraz z kwitem na opłacone patenty zwraca wnoszącemu, drugi egzemplarz przesyła władzy skarbowej I instancji, a trzeci władzy skarbowej II instancji.

§ 10. Drożdże prasowane po wyjściu z pod prasy powinny być odważone, a waga ich wciągnięta do książki obrachunkowej i następnie sformowane w cegiełki (płytki) 100-gramowe, 400-gramowe lub 500 gramowe. Nadwaga na wyschnięcie może wynosić 5⁰/₀ wagi dozwolonej normy wagowej.

W oddziale formowania i odważania drożdży prasowanych ma być ustawiona należycie ocechowana waga z ciężarkami do sprawdzenia wagi cegiełek drożdżowych.

Formowanie drożdży do czasu opakowania i samo opakowanie winny odbywać się w osobnym oddziale na ten cel wyznaczonym.

Do opakowania cegiełek drożdży prasowanych wolno używać tylko takiego papieru, który nadaje się do naklejenia banderoli; w szczególności nie wolno używać w tym celu papieru błyszczącego lub parafinowanego.

Na opakowaniu cegiełek drożdżowych ma być uwidoczniiona firma i miejscowość przedsiębiorstwa, data wyrobu tudzież odcisnięty stempel fabryczny.

Drożdże prasowane, które po odważeniu i zaciągnięciu do książki obrachunkowej nie zostaną tego samego dnia wydane do formowania w cegiełki, winny być dla kontroli przechowane aż do czasu formowania ich w osobnym oddziale w naczyniach na ten cel przeznaczonych i zaopatrzonych w tarę.

§ 11. Na opakowane cegiełki (płytki) drożdżowe należy nałożyć opaski podatkowe, przez całą długość cegiełki starannie i trwale w ten sposób, aby bez uszkodzenia opaski nie można było wyjąć drożdży z opakowania. Cegiełki winny być zaopatrzone opaskami podatkowymi odpowiednio do swej wagi.

Drożdże prasowane, zaopatrzone w znaczki patentowe (banderole), przechodzą do wolnego obrotu.

§ 12. Jeżeli wyprodukowane drożdże okażą się niezdatnymi do użycia, wówczas mogą być w obecności organu skarbowego zniszczone po poprzednim sprawdzeniu przez tego ostatniego ilości, wagi i przyczyny niezdatności drożdży do użycia.

Organ skarbowy spisuje protokół zniszczenia drożdży w 3 egzemplarzach; protokół ten podpisuje również przedsiębiorca względnie kierownik ruchu i 2 świadków. Jeden egzemplarz dołączyć należy do książki obrachunkowej, drugi przelać natychmiast władzy skarbowej I instancji, a trzeci do władzy skarbowej II instancji.

§ 13. Przerabianie i przeformowanie drożdży prasowanych po wypuszczeniu z fabryki jest wzbronione.

§ 14. W każdej fabryce drożdży prasowanych należy prowadzić książkę obrachunkową wedle dołączonego wzoru (załącznik 1), dalej księgę robotników zajętych w fabryce i rachunek opasek podatkowych (banderoli).

Wpisy do książki obrachunkowej wciągać należy codziennie i nie wolno ich odkładać na dzień następny.

Do księgi robotników należy wciągnąć robotników, zajętych w fabryce z podaniem imienia, nazwiska, roku i miejsca urodzenia i pochodzenia, dnia przyjęcia i ewentualnego zwolnienia ze służby, wreszcie oddziału, w którym robotnik jest zajęty.

Do rachunku opasek podatkowych wciągać należy ilość nabytych i codziennie rozchodowanych opasek podatkowych.

Za należyte prowadzenie powyższych ksiąg odpowiada kierownik ruchu względnie przedsiębiorca fabryki drożdży prasowanych.

Z końcem każdego miesiąca ruchu należy przeprowadzić obrachunek w 2 egzemplarzach na podstawie danych książki obrachunkowej. Jeden egzemplarz obrachunku zaopatrzonej podpisami organu skarbowego, kierownika ruchu i przedsiębiorcy fabryki należy dołączyć do księgi obrachunkowej, a drugi taki sam egzemplarz wraz z odpisem książki obrachunkowej przedłożyć do dnia 5-go następnego miesiąca przez władzę skarbową I instancji do władzy skarbowej II instancji.

Władza skarbową II instancji jest obowiązana sporządzić na podstawie sprawdzonych obrachunków i odpisów książki obrachunkowej szczegółowy wykaz obrotu drożdży i uzyskanych z tego tytułu opłat skarbowych w swoim okręgu i przedłożyć go Ministerstwu Skarbu w końcu miesiąca.

Po ukończeniu kampanji należy przeprowadzić roczny obrachunek, zestawić i przenieść remanenta ze starej do nowej książki obrachunkowej.

W starej książce obrachunkowej należy drożdże, jakie otrzymano z produktów zatartych przed 1 lipca odnośnej kampanji wciągnąć na przychód do tej książki i dopiero wyprowadzony w niej ogólny remanent przenieść do nowej książki. Rezultaty formowania drożdży, uzyskanych z powyższych zacierów po 1 lipca, w cegiełki i oklejanie ich znaczkami podatkowymi po 1 lipca należy wpisać już do nowej książki obrachunkowej.

Zamkniętą książkę magazynową wraz z załącznikami należy przedłożyć w drodze służbowej Ministerstwu Skarbu, skąd po scenzurowaniu przedłożyć ją Najwyższej Izbie Kontroli Państwa.

Po scenzurowaniu zostanie książka obrachunkowa zwrócona przedsiębiorstwu celem przechowania przez 3 lata.

§ 15. Fabryka drożdży prasowanych pozostaje pod stałą kontrolą organu skarbowego. Dla umieszczenia tego organu winien przedsiębiorca dostarczyć bezpłatnie pokój skromnie umeblowany z kuchnią, opałem i oświetleniem. Dostarczony na ten cel lokal należy uwidocznić w opisie lokali przedsiębiorstwa (§ 7b).

Niezależnie od tego stałego dozoru winny organy władz skarbowych I i II instancji często kontrolować fabryki drożdży.

Organy kontrolujące mają czuwać nad tem, aby fabrykacja drożdży odbywała się zgodnie z przepisami i warunkami deklaracji, aby waga, opakowanie i sposób oklejania drożdży opakami podatkowymi odpowiadały przepisanyemu wymogom, aby drożdży nie wypuszczano z fabryki bez opodatkowania i aby minimalna produkcja odpowiadała przynajmniej ustalonej wydajności.

Obliczenia obrotu drożdżowni i skontrolowania fabrykacji należy dokonywać 1) przez porównanie ilości produktów użytych do fabrykacji z wyrobioną ilością drożdży wzgl. ilością, odpowiadającą ustalonej normie wydajności (§ 5), 2) przez porównanie rzeczywistej ilości wyrobionych i zważonych drożdży z ilością drożdży obanderolowanych z uwzględnieniem strat i braków przy fabrykacji. Straty i braki pochodzą: a) z 5°/_o dozwolonej nadwagi (§ 10), b) ze strat pochodzących z naturalnego wysychania drożdży podczas przechowywania ich w fabryce przed formowaniem (§ 10), c) ze strat przy formowaniu i ważeniu, d) ze strat pochodzących skutkiem zniszczenia zepsutych drożdży (§ 11), e) z ilości drożdży użytych we własnej fabryce drożdżowo-spirytusowej do zacierów spirytusowo-drożdżowych.

III. Postanowienia przejściowe.

§ 16. Osoby obowiązane w myśl § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 50 poz. 307) do zgłoszenia zapasów drożdży prasowanych, będących w ich posiadaniu, do dodatkowego opodatkowania mają zgłoszenie to wnieść w 3 równobrzmiących egzemplarzach.

Gdyby w pierwszych dniach po wejściu w życie wyżej powołanego rozporządzenia Rady Ministrów znajdowały się drożdże prasowane, niezgłoszone już do dodatkowego opodatkowania, w transporcie ze składu urzędu celnego lub fabryki drożdży prasowanych, wówczas zgłoszenie ma skutecznici odbiorca natychmiast po nadejściu posyłki.

Wynik sprawdzenia i sprawdzony zapas drożdży prasowanych, kwotę dodatkowego podatku i kasę poborową, w której tę kwotę należy uiścić, należy podać w 3 egzemplarzach zgłoszenia. Jeden egzemplarz zgłoszenia należy zwrócić zgłaszającemu zapasy drożdży, drugi przesłać do Urzędu pobierającego, a trzeci przesłać za pośrednictwem władzy skarbowej I instancji właściwej władzy skarbowej II instancji.

Zarachowanie opłaconych kwot należy przeprowadzić w osobnym rejestrze podatkowym zaopatrzonym napisem „dodatkowy podatek od drożdży prasowanych”.

Dodatkowy podatek od drożdży prasowanych wynosi, o ile drożdży nie zaopatrzone już opaskami podatkowymi, w b. zaborze austriackim 20 mk. od kg., a w b. zaborze rosyjskim 18 mk. 40 fen. W tej ostatniej wysokości należy pobrać dodatkowy podatek w b. zaborze austriackim od drożdży, zaopatrzonych już opaskami podatkowymi. O ile drożdże prasowane zaopatrzone są opaskami podatkowymi 100 i 400 gramowymi, sprzedawanymi dotychczas po cenie 16° wzgl. 64 fen. należy dla ewidencji opaski podatkowe na znak dodatkowego opodatkowania oznaczyć pieczęcią urzędową.

Na opakowaniach drożdży prasowanych zgłoszonych do dodatkowego opodatkowania, a niezaopatrzonych w opaski podatkowe dla braku tychże w kasach, należy na znak dodatkowego opodatkowania drożdży umieścić pieczęć urzędową i datę sprawdzenia.

§ 17. Właściciele fabryk drożdży prasowanych obowiązani są cały zapas opasek podatkowych, zakupionych po dotychczasowych cenach (64 i 16 fen.) przedłożyć wraz z konsygnacją Kasie poborowej do dodatkowego ostemplowania pieczęcią urzędową i zapłacić różnicę między dotychczasową a obecną ceną sprzedażną, a kwit otrzymany dołączyć do książki obrachunkowej.

Kasy poborowe obowiązane są pobrać dodatkowy podatek, pobrania tegoż wpisać w rejestrze dodatkowych opłat od drożdży, odnośną konsygnację dołączyć do rejestru i wydać pokwitowanie odbioru wpłacającemu.

Kasy poborowe, którym poruczoną będzie sprzedaż opasek podatkowych, winny opaski opiewające na dawne kwoty przestemplować pieczęcią urzędową i wydawać fabrykom drożdży na ich zamówienie po nowych cenach 400 gr. po 8 mk., — 100 gr. po 2 mk., a $\frac{1}{2}$ kilogramowe po 10 mk.

§ 18. W ciągu pierwszego miesiąca po wejściu w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 50 poz. 307) aż do czasu zamówienia przez kasy poborowe potrzebnych ilości opasek podatkowych do oklejania drożdży—zezwała się w obrocie wewnętrznym w b. zaborze austriackim wypuszczać do wolnego obrotu drożdże prasowane należycie opakowane w myśl § 10 niniejszego rozporządzenia bez znaczków podatkowych — pod warunkiem, iż przypadający podatek wpłacony będzie w Kasie poborowej w gotówce, — kwit dołączony do książki obrachunkowej, a na opakowaniu drożdży umieszczoną będzie przez organ dozorujący adnotacja, iż drożdże zostały prawidłowo opodatkowane i będzie wyciśniętą pieczęć kontroli skarbowej.

§ 19. Rozporządzenie to wchodzi w życie równocześnie z wymienionem na wstępie rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r.

Minister Skarbu:

w. z. *Weinfeld*

Załącznik 1.

(strona 1-sza).

KSIĄŻKA OBRACHUNKOWA

produkcji drożdży prasowanych, jak również przychodu i rozchodu tych drożdży i banderoli.

w drożdźowni № w powiatu
 Izby Skarbowej w
 za kampanję 19..... roku

Podług tego wzoru prowadzą się książki w drożdźowniach.

(strona 2-ga)

Miesiąc i dzień	Użyto produktów w kilogramach						№№ kadzi fermentacyjnych, do których spuszczono zacierę	Wydajność drożdży prasowanych według normy	№№ kadzi fermentacyjnych z których zdjęto drożdże	Otrzymano drożdży prasowanych			R O Z-		
	Stodu zielonego	Kwiatu słodowego	Otrąb	Ziemniaków	Melasy					Z pod prasy	Z dodan. krochmalu przy prasow.	Ogółem	Użyto do zacierów	Zniszczono rezerw. drożdży i odpadków	Brakł wskutek strat przy fabrykacji
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Z przenies.															
Do przenies.															

(strona 3-ia)

C H Ó D						Wykupiono banderoli				Pozostaje				Na podstawie jakiego dokumentu odbywa się fabrykacja drożdży	
Oklej. band. opakow. droż.						Kiedy i za jakim № kwitu kasy państwowej i jakiej				Banderoli					
Paczek 1/2 kgr.	Paczek 400 gr.	Paczek 100 gr.	Ogólna waga obanderolowan. paczek	Zużyto banderoli na sumę	Ogólny rozchód drożdży	Paczek 1/2 kgr.	Do paczek 400 gr.	Do paczek 100 gr.	Na sumę	Drożdży nieobanderolowanych	Do paczek 400 gr.	Do paczek 100 gr.	Na sumę		
szt.	sztuk	kgr.		kgr.		szt.	sztuk			kgr.	sztuk				
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32